

[Kim Behnke]

Vi har tænkt os at bruge udvalgsarbejdet til for det første at få slået fast, hvor meget EF's krav egentlig er skærpet, og for det andet at få fundet ud af, hvad det vil koste dansk erhvervsliv, og medmindre vi får meget tilfredsstillende svar på de spørgsmål, ender vi med at stemme nej til forslaget.

Energiministeren (Jann Sjursen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for den stort set positive modtagelse af regeringens lovforslag, som rigtignok, som det er blevet sagt flere gange, er en implementering af et EF-direktiv.

Jeg vil også give den socialdemokratiske ordfører, fru Tove Lindbo Larsen, fuldstændig ret i, at dette kun er at betragte som et første skridt på vejen; det er helt klart for regeringen.

En meget stor del af husholdningssektorens energiforbrug kommer fra hårde hvidevarer og andre elforbrugende apparater, og det også er derfor, at regeringen ivrer for at få implementeret dette EF-direktivforslag, som mere effektivt vil sætte ind på de områder, hvor der er elbesparelser at hente, nemlig i husholdningssektoren, og de udførlige oplysninger om og mærkninger af husholdningsapparaters energiforbrug er i den forbindelse et første skridt i den absolut rigtige retning.

I den forbindelse vil jeg også knytte an til det andet punkt, som den socialdemokratiske ordfører var inde på, nemlig om gennemførelsesdirektiverne og så det, der bliver absolut vigtigt i den sammenhæng, nemlig normerne. For at nå de mål for reduktion af CO₂-udledningen, som Danmark og EF har sat, tyder alt på, at det er nødvendigt at tage yderligere virkemidler i brug på området, og her må vi konstatere, at et af de mest effektive virkemidler til nedbringelse af husholdningssektorens elforbrug faktisk – sådan som det også er anført i »Energi 2000« – er at indføre maksimumsgrænser for husholdningsapparaters elforbrug, altså at gennemføre det, som flere ordførere har været inde på: normer. Det er et virkemiddel, som regeringen i den nærmeste fremtid vil presse hårdt på for at få realiseret.

Jeg vil sige, at regeringen heller ikke står alene med vurderingen af normer som et effektivt virkemiddel. Elsparerådet anbefaler i sin handlingsplan fra september sidste år, at den danske regering arbejder for etablering af et

internationalt normsystem for særligt elforbrugende apparater og udstyr. Normkommissionen anbefaler normer, EF's SAVE-program omfatter normer, og ikke mindst USA har allerede i begyndelsen af 1980'erne gennemført et omfattende program for bindende normer, og jeg vil godt understrege netop eksemplet med USA, for det er med ganske interessante resultater, idet industrien nemlig har omstillet produktionen sådan, at udbudet af mærker og dermed valgmulighederne for forbrugerne er uændrede, og samtidig er der opnået en samlet besparelse ved indførelse af normer i USA beregnet til at være på ca. 50 mia. dollars.

I den forbindelse vil jeg godt trække de betæneligheder ind, som ordførerne for partiet Venstre og Fremskridtspartiet og også lidt den konservative ordfører var inde på, om virkningen for dansk erhvervsliv. Det er rigtigt, at vi ikke er kommet med noget tal for, hvor store omkostningerne i hvert fald i første omgang kan blive for dansk erhvervsliv, og jeg synes, det er vigtigt at se disse ting i et lidt bredere perspektiv end her og nu-effekten.

Vi har haft en tendens til at sige stop for overhovedet at gøre noget herhjemme, selv når det gælder et EF-direktivforslag, af frygt for, at det ville få nogle omkostninger og – når vi taler om at opnå miljøforbedringer – omkostninger for erhvervslivet. Jeg mener, det sidste år har vist, at Danmark ved at gå foran på nogle punkter faktisk har tilegnet sig en ekspertise, en knowhow inden for dansk erhvervsliv, der har gjort os mere konkurrencedygtige også med hensyn til renere teknologi. Det er sådan en principiel betragtning.

Dernæst vil jeg sige, at dette er et rammedirektiv, som først og fremmest skal følges op igen, før vi når frem til disse normer, som for alvor vil betyde noget, altså også for erhvervslivet, og derfor synes jeg nok, at ordførerne for Venstre og ikke mindst Fremskridtspartiet måske fremfører deres argumenter vedrørende erhvervslivets omkostninger med lidt større styrke og lidt mere vægt, end det er ret og rimeligt – rent bortset fra, at jeg måske, specielt hvad angår Venstres ordførers bemærkninger, må minde om, at det altså er et EF-direktiv, som vi implementerer, bl.a. som et led i realiseringen af det indre marked, som jeg går ud fra at Venstre fortsat er tilhænger af.